

27 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2022

† Κυριακή τῆς Ἀπόκρεω.

«Μνεία τῆς δευτέρας καὶ ἀδεκάστου παρουσίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ».

Προκοπίου τοῦ Δεκαπολίτου (†η' αἰ.). Στεφάνου τοῦ γηροκόμου. Ἐφραὶμ ὀσίου τοῦ Κατουνακιώτου (†1998)

(τυπικὸν Τριωδίου §§10-12).

ᾠχος γ'. Ἐωθινὸν γ'.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

ᾠχος Γα ϕ

 ^{Γα}
ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μι ιν ^ϕ ευ
^ϕ
λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ου

^Γ
ου ^ϕ

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

 ^{Γα}
ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μι ν εν ευ λο
γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ

^Γ
ρι ου ^ϕ

Καὶ ψάλλονται τὰ ἀπολυτικά.

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ἦχος Γα ϕ

Ε^{Γα} υ φραι νεσθωτα ου ρα νι α α γαλ λι ασθω
 τα ε πι γει ει α^{Γα} ο τι ε ποι η σε κρα τος εν βρα
 χι ο νι αυ του^{Πα} ο Κυ ρι ος ε πα τη σε τω θα να
 α τω τον θα α να α τον^{Γα} πρω το το κοσ των νε κρων ε γε
 νε το^{Πα} εκ κοι λι ας Α δου ε ρυ σα το η μας^{Γα}
 και πα ρε σχε τω κο ο σμω το με γα ε ε λε ε
 ος^{Γα}

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σ^{Γα} ε την με σι τευ σα σαν την σω τη ρι αν του
 γε ε νους η μων α νυ μνου μεν θε ο το ο κε Παρθε ε
 νε^{Γα} εν τη σαρ κι γαρ τη εκ σου προ σλη φθει ση ο Υι ος
 σου και θε ος η μων^{Πα} το δι α σταυ ρου κα τα δε ξα
 α με νος πα α θος ε λυ τρω σα το η μας εκ φθο ρας
 ως φι λαν θρω πο ο ος^{Γα}

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
 Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

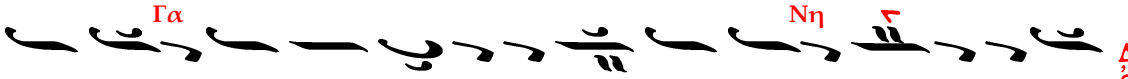
T^{Γα} ην ω ραι ο τη τα α της παρθε νι ι ας σου και
 το υ περ λαμ προ ον το της α γνει ει ας σου ^{Νη} ο ^{Πα} Γα
 βρι ηλ κα τα πλα γεις ε βο α σοι Θε ο το ο κε ^Π₉
^{Γα} ποι ον σοι εγ κω μι ο ον προ σα γα γω ε πα α ξι
 ον ^Δ₂₂ τι δε ο νο μα σω ω σε α πο ρω ω και ε ξι
 σταμαι ^φ ^ν₂₂ ^{Γα} δι ο ως προ σε τα γην βο ω σοι χαι αι ρε
 η κε χα ρι τω με νη ^Γ₂₂

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

T^{Γα} ο α ναλ λοι ω το ον το της Θε ο ο τη τος και
 το ε κου σι ο ον πα θος σου Κυ υ ρι ε ^{Νη} ^Δ₂₂ εις ε
 αυ τον κα τα πλα γεις ο ^{Πα} Α δη σε πω δυ ρε ε το ^{Γα} ^Π₉ τρε μω
 την του σω μα το ος μη φθα ρει σαν υ πο ο στα σιν ^{Νη} ^Δ₂₂ βλε
 πω τον α ο ρα α τον μυ στι κως πο λε μουν τα με ^ν₂₂ ^φ δι
^{Γα} ο και ους κα τε χω κρ αν γα ζου σι δο ξα Χρι στε τη α
 να στα α σει ει σου ^Γ₂₂

Δόξα.

T^{Γα} ο α κα τα α λη πτο ον το της σταυ ρω ω ω
^{Νη}

 σε ως και α νερ μη νευ το ον το της ε γε ερ σε ως Α
Πα
 θε ο λο γου μεν οι πι στοι α πορρη τον μυ υ στη ρι ι
Γα Π
9 ον ση με ρον γαρ θα α να το ος και ο Α δης ε
Νη
 σκυ υ λευ ται Α
δ γε νος δε αν θρω πι ι νον α φθα ρ σι
Γα
 α αν εν δε δυ ται ν
δ δι ο και ευ χα ρι ι στω σ κραυ γα
 ζο μεν δο ο ξα χρι στε τη α να στα α σει ει
 σου Γ
22

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Γα
Τ ον α κα τα ληπτο ον και α πε ρι ι γρα πτον Α
Νη Πα
 τον ο μο ου σι ο ον Πα τρι και Πνε ευ μα τι Α
δ εν τη
Π
 γα στρι σου μυ στι κως ε χω ρη σας Θε ο μη τω ρ 9
Γα Νη
 μι αν και α συ γχυ το ον της Τρι α δος ε νε ερ γει
Α
 αν δ εγ νω μεν τω το κω ω σου εν τω κο σμω δο ξα
Γα
 ζεσθαι ν
δ δι ο και ευ χα ρι στω σ βο ω μεν σοι ν
22 και
 αι ρε η Κε χα ρι τω με νη Γ
22

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ^{u q}

Τ ων Α γγε ε λων ο δη η μος κα τε πλα α γη
ο ρω ων σε εν νε κροις λο γι σθεντα τῶ θα να α
τῶ δε Σω ω τερ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και συν
ε αυ τω τον Α δαμ ε γει ραν τα και εξ α δῶ
παν τας ε λευ θε ρω ω σα αν τα^{u q}

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ^{u q}

Τ ι τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα κρου σι^{u q} ω μα θη
τρι αι κιο να τε^{u q} ο α ζραπτων εν τω τα φω Α
γγε λος προ σε φθε γγε το ταις μυ ρο φοροις^{u q} ι δε τε υ
μεις τον τα α φον και η σθη τε^{u q} ο Σω τηρ γαρ ε
ξα νε ε στη τῶ μνη μα α τος^{u q}

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

καὶ ὠματὰς^{u q}

Λιανπρωϊμυροφοροὶ ἐδραμονπρὸςτομνη
μασθηνολογῆσαι^{u q} ἀλλεπεστηπρὸςαυτὰςο

Ἄγγελοςκαὶεἰεἰπεθηνηοκαίροςπεπαυται
μηκλαίετε^{u q} τὴνἀναστάσινδε Ἀποστόλοιςεἰεἰ

παάτε^{u q}

Ευλογητόςεὐκυριεδιδαξόνμετάδι
καὶ ὠματὰς^{u q}

Μυροφοροὶγυναίκεςμεταμυρῶν
ἐλθῆσαιπρὸςτομνηημάςσωτῆρ^{u q} ἐνηχῆδν

τοἄγγεελθῆπρὸςαυτὰςφθεγγομεενῆτιμε
τὰνεκρῶντονζῶνταλογίζεσθε^{u q} ὡςθεός

γὰρἐξάνεεστητῆμνηημάατος^{u q}

ΔοξαΠατριικαὶΥἱὼ^{v' 22} καὶ Ἁγίῳ Πνεύμα
τι^{u q}

Προσκυνηῶμεν Πατέρακαὶτοντῆδτῆ

Υι ο ον τε και το Α α γι ον Πνευ μα την α γι ι
αν Τρι α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν τοις
Σε ρα φειμ κρ α ζον τες το Α α γι ος Α γι ος Α
γι ος ει Κυ ρι ι ε

Κ αι νυ υν και α ει και εις τας αι ω νας των
αι ω νων α μην

Ζ ω ο δο ο την τε κς ς σα ε λυ τρω σω Παρ
θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας χαρ μο νη ην δε
τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχες ρευ σαν τα
ζω ης ι θυ νε προς ταυ την δε ο εκ σς σαρκω θεις
Θε ος και αν θρωω πος

Α λλη λς ι α Α λλη λς ι α Α λλη λς
ι α δο ο ξα σοι ο Θε ος

Τὸ τρίτον

Α λλη λς ι α Α λλη λς ι α Α λλη
λς ι ι α δο ο ξα σοι ο Θε ο ο ο ο ο ος

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι ηὐλόγηταί Σου...

* * *

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος γ'.

Ἐκπλήττων τῇ ὁράσει, δροσίζων τοῖς ῥήμασιν, ὁ ἀστράπτων Ἄγγελος, ταῖς Μυροφόροις ἔλεγε· Τὸν ζῶντα τί ζητεῖτε ἐν μνήματι; ἠγέρθη κενώσας τὰ μνήματα· τῆς φθορᾶς ἀλλοιωτὴν, γνῶτε τὸν ἀναλλοίωτον· εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου! ὅτι τὸ γένος ἔσωσας τῶν ἀνθρώπων.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἦχος Γα ϕ

Ἀντίφωνον Α

Τ ἡν αἰ χμα λω σι αν Σι ων συ ε ξει λου εκ

βα βυ λω ω νος κα με εκ των πα θων προς ζω ην ελ

κυ σον Λο γε

Ε ν τω νο τω οι σπει ρον τες δα κρου σιν εν

θε οἰς θε ρι ου σι στα χυ ας εν χα ρα α ει

ζω ι ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

Α γι ω Πνευ μα τι πα σα α γα θο δω ρι α ως

Πα τρι ι και Υι ω ω συ να στρα α πτει εν ω

τα παν τα ζη και κι νει ται

Ἀντίφωνον Β΄

Ε αν μη Κυ ρι ος οι κο δο μη ση οι κον των α

ρε των μα την κο πι ω μεν την δε ψυ χην σκε πον

τος ου δεις ημων πορθει ται αι την πο λι εν

Τ ου καρ που ου της γασ τρος τω πνευ μα τι υι ο ποι

η τως σοι τω Χρι στω ως Πα τρι οι Α γι οι παν το τε

ει σι

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

Α γι ω Πνευ μα τι εν θε ω ρει ται πα σα

α γι ο ο της σο φι α ου σι οι πα σαν γαρ

κτι ι ι σιν αυ τω λα τρευ σω μεν Θε ος γαρ ως Πα

τρι τε και λο γω

Ἀντίφωνον Γ'

Ο ι φο βου με νοι τον Κυ ρι ον μα κα ρι οι τρι
βους βα δι ουν ται των εν το λων φα γον ται ζω η
ραν γαρ πα γκα ρ πι αν

Κ υκ λω της τρα πε ζης σου ευ φρα νθη τι κα θο ρων
σου ποι με να αρ χα τα εκ γο να φε ρον τα
κλα δου σα γα θο ερ γι ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ωνων α μην

Α γι ω Πνευ μα τι ο πας πλου τος της δο ξης
εξ ου χα ρις και ζω η πα ση τη κτι ι σει
Πα τρι γαρ α νυ μνεται και τω Λο γω

Τὸ Προκείμενον.

Ε ι πα τε εν τοις ε θνε σιν ο τι Κυ ρι
ος ε βα σι λευ σε και γαρ κα τω ρ θω σε τη νοι κου με
νην η τις ου σα λευ θη σε ται

Στίχος α'. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἄσατε τῷ Κυρίῳ πάσα ἡ γῆ.

Ἰ
Ε ι πα τε εν τοις ε θνε σιν ο τι Κυ ρι
ος ε βα σι λευ σε και γαρ κα τωρ θω σετηνοι κου με
νην η τισου σα λευ θη σεται

Στίχος β'. Αναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὴν δόξαν αὐτοῦ, ἐν πᾶσι τοῖς λαοῖς τὰ θαυμάσια αὐτοῦ.

Ἰ
Ε ι πα τε εν τοις ε θνε σιν ο τι Κυ ρι
ος ε βα σι λευ σε και γαρ κα τωρ θω σετηνοι κου με
νην η τισου σα λευ θη σεται αι αι

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Σταθερὸν Προκείμενον ὄρθρου.

Ψαλμὸς ρν' (150).

Ἦχος Δι-Θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τωτον Κυ ρι ον

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Π α α σα πνο η αι νε σα τωτον Κυ ρι ον

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος: Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἐωθινὸν Γ'

Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον (ιστ' 9-20).

Ἄναστας ὁ Ἰησοῦς πρῶτῃ σαββάτῳ, ἐφάνη πρῶτον Μαρία τῇ Μαγδαληνῇ, ἀφ' ἧς ἐκβεβλήκει ἑπτὰ δαιμόνια. Ἐκείνη πορευθεῖσα ἀπήγγειλε τοῖς μετ' αὐτοῦ γενομένοις, πενθοῦσι καὶ κλαίουσι, ἀκχεῖνοι ἀκούσαντες ὅτι ζῆ καὶ ἐθεάθη ὑπ' αὐτῆς, ἠπίστησαν. Μετὰ δὲ ταῦτα δυσὶν ἐξ αὐτῶν περιπατοῦσιν ἐφανερῶθη ἐν ἑτέρᾳ μορφῇ, πορευομένοις εἰς ἀγρόν. Ἀκχεῖνοι ἀπελθόντες ἀπήγγειλαν τοῖς λοιποῖς· οὐδὲ ἐκείνοις ἐπίστευσαν. Ὑστερον ἀνακειμένοις αὐτοῖς τοῖς ἑνδεκά ἐφανερῶθη, καὶ ὠνείδισε τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν καὶ σκληροκαρδίαν, ὅτι τοῖς θεασαμένοις αὐτὸν ἐγηγερμένον οὐκ ἐπίστευσαν. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Πορευθέντες εἰς τὸν κόσμον ἅπαντα κηρύξατε τὸ εὐαγγέλιον πάσῃ τῇ κτίσει. Ὁ πιστεύσας καὶ βαπτισθεὶς σωθήσεται, ὁ δὲ ἀπιστήσας κατακριθήσεται. Σημεῖα δὲ τοῖς πιστεύουσι ταῦτα παρακολουθήσει· ἐν τῷ ὀνόματί μου δαιμόνια ἐκβαλοῦσι· γλώσσαις λαλήσουσι καιναῖς· ὄφεις ἀροῦσι· κἂν θανάσιμόν τι πίωσιν, οὐ μὴ αὐτοὺς βλάψει· ἐπὶ ἀρρώστους χεῖρας ἐπιθήσουσι, καὶ καλῶς ἔξουσιν. Ὁ μὲν οὖν Κύριος μετὰ τὸ λαλήσαι αὐτοῖς ἀνελήφθη εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ. Ἐκεῖνοι δὲ ἐξεληθόντες ἐκήρυξαν πανταχοῦ, τοῦ Κυρίου συνεργοῦντος καὶ τὸν λόγον βεβαιοῦντος διὰ τῶν ἐπακολουθούντων σημείων. Ἀμήν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ,

προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ
δοξάζομεν· * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ
οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ
προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν· * ἰδοὺ γὰρ
ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς
εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. *
Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

Χ Δ

Ελε η μον ε λε η σον με ο Θε ος κα τα
το με γα ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος των οι
κτιρωων σθ ε ξα λειψοντο α νο μη μα μθ

Επι πλει ον πλυνον με α πο της α νο μι ι
ας μθ και α πο της α μαρ τι ας μθ κα θα ρισον
με

Οτι την α νο μι αν μθ ε γω γι νω σκω και
η α μαρ τι α μθ ε νω πι ον μθ ε στι δι α παν
τος

Σοι μο νω η η μαρ τον και το πο νη ρον ε
νω πι ον σθ ε ποι οι η σα ο πως αν δι και ω
θης εν τοις λο γοις σθ και νι κη σης εν τω κρι νε σθαι

σε

Ιδὲ γάρ ἐν ἀνομίαις συνηλεφθὴν καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μητὴρ μου

Ιδὲ γάρ ἀληθεύσῃ γὰρ ἀπὸ τῆς ἀδελφῆς καὶ τῆς κρυφίας σοφίας σέδηλωσας

μοι

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως.

Χ

Ιδὲ γὰρ ἀληθεύσῃ γὰρ ἀπὸ τῆς ἀδελφῆς καὶ τῆς κρυφίας σοφίας σέδηλωσας ἀμαρτίαις μοι οἰοῖται

Ὁ ἀχορός.

Εἰς πολλὰ ἐέτη δεσποῦσα

Πάντι ἐμὲ σώσω καὶ καθάρισήσονται πλυνεῖς με καὶ ὑπερχίονα λευκανθήσομαι

Aκου τι εις μοι αγαλλιασιν και ευφρο
συνην αγαλλιασονται οστε ατεταπεινω με
να

Aποσρεψον το προσωπον σαποτων α
μαρτιων μη και πασαστας ανομιαση εξαλει
ψον

Kαρδιαν καθαραν κτισον εν εμοι ο Θε
ος και πνευμα ευθεση εγκαινισον εν τοις εγκαιτοις
μη

Mη απορηση με απο τα προσωπησα και
το Πνευμα σα το αγιον μη αντανεληση απε
μη

Aποδος μοι την αγαλλιασιν του σωτη
ριου σα και πνευμα τη γεμονικωστηριξον
με

Διδαξω ανους τας οδου σα και ασε

βεις ε πι σε ε πι στρεψι

Ρυσαι με εξ αι ματων ο Θε ος ο Θε ος της
σω τη ρι ι ας μα α γαλ λι α σε ται η γλωσ σα με την
δι και ο συ νηνσ

Κυ ρι ε τα χει λη μου α νοι ξεις και το
στο μα μα α να γ γε λει την αι νε σινσ

Οτι ει η θε λη σας θυ σι αν ε δω κα αν
ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ δο κη σεις

Ηυ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε τρι με νον
καρ δι αν συν τε τρι με νην και τε τα πει νω με νην
ο Θε ος ουκ ε ξου δε νω σει

Αγα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α σα
την Σι ων και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε ρσ
σα λημ

Το τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ
νης α να φο ραν και ο λο καυ τω μα τα

Τ ο τε α νοι σθσιν ε πι το θυ σι α στη ρι ον
σθ μο οσ χθς και ε λε η σον με ο Θε ος

Τῆ Ἁγία καὶ Μεγάλη Τεσσαρακοστῆ μετὰ τὸν ν΄ ψαλμὸν.

Ἦχος πλ' Νη ς

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι και Υι υι ω και Α
γι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Τ ης με τα νοι α α ας α νοι οι ξον μοι οι
πυ υ λας ζω ο ο δο ο ο ο τα ορ θρι ζει γαρ

το ο ο πνευ μα α μθ προς να ο ον τον α γι ι
ο ο ο ον σθ να ον φε ρων τθ σω ματος ο

ο ο λο ον ε σπι λω ω με ε ε ε νον αλλ ως
οι κτιθ μων κα α α θα α α α ρον ε ε ευ

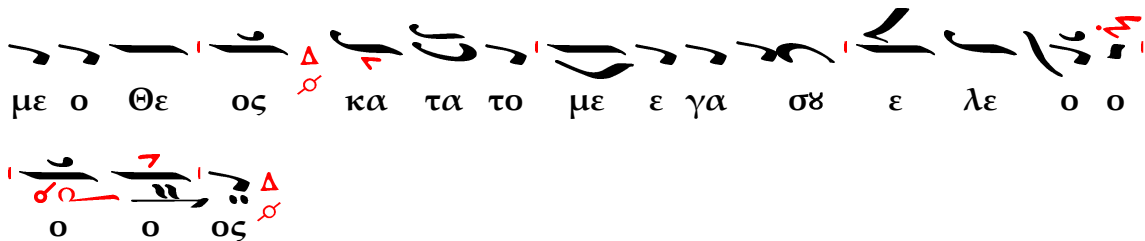
σπλα αγ χνω σθ ε ε λε ε ε ε ει
Κ αι νυ υν και α α ει και εις τθς αι ω νας

των αι αι ω ω ω νων α α μην
Τ ης σω τη ρι ι α α ας ευ θυ υ νον μοι οι

τρι ι βς Θε ο ο το ο ο ο κε αισ χραι αιν
 γαρ κα τε ε ερ ου πω ω σα την ψυ υ χη η ην
 α μα αρ τι ι ι ι αιν ως ρα θυ μως τον βι
 ον μθ ο ο ο λο ο εκ δα πα α νη η η η σας
 ταις σαις πρε σβει αις ου υ υ σαι αι αι με
 πα α α ση ης α κα θα αρ σι ι ι ι ας

Ἦχος Πα.

Ε λε η σον με ο Θε ος κα τα το με γα
 ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος των οικτιρ μων σθ
 ε ξα λειπον το α νο ο μη μα α α μθ
 Τα πλη η η η θη των πε πρα αγ με νων μοι
 δει ει νων εν νο ω ω ων ο ο τα α α λα ας
 τρε ε ε ε ε μω ω την φο βε ραν η με ρα α
 αντης κρι ι σε ε ε ε ως αλ λα θα ρ ρων εις το
 ε λε ος της ευ σπλα γχνι α ας σθ ως ο
 Δα α α βι ι ιδ βο ο ω ω ω σοι ε λε η σον

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Οἱ Κανόνες· ὁ Ἀναστάσιμος καὶ τοῦ Ὁσίου.

Ῥδὴ α'. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ'.

Ῥχος γ'. Ὁ εἰρμός.

Ὁ τὰ ὕδατα πάλαι, νεύματι θείῳ, εἰς μίαν συναγωγὴν συναθροίσας, καὶ τεμῶν θάλασσαν, Ἰσραηλίτη λαῶ, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, δεδοξασμένος ὑπάρχει· αὐτῷ μόνῳ ἄσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὁ τὴν γῆν κατακρίνας τῷ παραβάντι, ἰδρῶτος φέρειν καρπὸν τὰς ἀκάνθας, ἀκανθῶν στέφανον ἐκ παρανόμου χειρός, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, σωματικῶς δεδεγμένος, τὴν κατάραν ἔλυσεν, ὅτι δεδόξασται.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Νικητῆς τροπαιοῦχος κατὰ θανάτου, ὁ θάνατον δεδουκῶς ἀνεδείχθη· παθητὴν σάρκα γὰρ ἐμψυχωμένην λαβῶν, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ συμπλακεῖς τῷ τυράννῳ, πάντας συνανέστησεν, ὅτι δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀληθῆ Θεοτόκον πάντα τὰ ἔθνη, δοξάζει σε τὴν ἀσπόρως τεκοῦσαν· ὑποδὺς μήτραν γὰρ ἡγιασμένην τὴν σὴν, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὸ καθ' ἡμᾶς οὐσιώθη, καὶ Θεὸς καὶ ἄνθρωπος, ἐκ σοῦ γεγέννηται.

Ὁ Κανὼν τοῦ Τριωδίου, εἰς η'.

Ποίημα Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου.

Ῥδὴ α'. Ῥχος πλ. β'. Βοηθὸς καὶ σκεπαστής.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὴν ἡμέραν τὴν φρικτὴν, τῆς παναρόρητου σου παρουσίας, φρίττω ἐννοῶν, δεδοικῶς προορῶ· ἐν ἧ προκαθίσεις, κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, Θεέ μου Παντοδύναμε.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὅτε ἤξεις ὁ Θεός, ἐν μυριάσι καὶ χιλιάσι, τῶν Ἀγγελικῶν, οὐρανίων ἀρχῶν, κάμῃ ἐν νεφέλαις, ὑπαντῆσαί σοι Χριστέ, τὸν ἄθλιον ἀξιώσον.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δεῦρο λάβε μοι ψυχή, αὐτὴν τὴν ὥραν καὶ τὴν ἡμέραν, ὅτε ὁ Θεὸς ἐμφανῶς ἐπιστῆ· καὶ θρήνησον, κλαῦσον, εὐρεθῆναι καθαρὰ, ἐν ὥρᾳ τῆς ἐτάσεως.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐξιστᾶ με καὶ φοβεῖ, τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον τῆς γεέννης, σκώληξ ὁ πικρός, τῶν ὀδόντων βρυγμός· ἀλλ' ἄνες μοι ἄφες, καὶ τῇ στάσει με Χριστέ, τῶν ἐκλεκτῶν σου σύνταξον.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τῆς εὐκταίας σου φωνῆς, τῆς τοῦς Ἁγίους σου προσκαλούσης, ἐπὶ τὴν χαρὰν, ἧς ἀκούσω κάγῳ, ὁ τάλας καὶ εὖρω, Βασιλείας οὐρανῶν, τὴν ἀρρήκτον ἀπόλαυσιν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Μὴ εἰσέλθῃς μετ' ἐμοῦ, ἐν κρίσει φέρων μου τὰ πρακτέα, λόγους ἐκζητῶν, καὶ εὐθύνων ὀρμάς· ἀλλ' ἐν οἰκτιρμοῖς σου, παρορῶν μου τὰ δεινά, σῶσόν με Παντοδύναμε.

Δόξα.

Τρισυπόστατε Μονάς, ἀρχικωτάτη Κυρία πάντων, τελετουργικὴ ὑπεράρχιε, αὐτὴ ἡμᾶς σῶσον, ὁ Πατὴρ καὶ ὁ Υἱός, καὶ Πνεῦμα τὸ πανάγιον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τίς ἐγέννησεν υἱόν, τὸν μὴ σπαρέντα πατρώῳ νόμῳ; τοῦτον οὖν γεννᾷ, ὁ Πατὴρ πλὴν Μητρός· παράδοξον τέρας! σὺ γὰρ ἔτεκες Ἄγνη, Θεὸν ὁμοῦ καὶ ἄνθρωπον.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Ἀναστάσιμος.

ᾠχος γ'. Ὁ εἰρμός.

Ὁ ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα παραγαγών, τῷ Λόγῳ κτιζόμενα, τελειούμενα Πνεύματι, Παντοκράτορ ὕψιστε, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ στερέωσόν με.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Διὰ Σταυροῦ σου ἠσχύνθη ὁ ἀσεβής· εἰργάσατο βόθρον γάρ, ὃν ὀρύξας εἰσπέπτωκε· ταπεινῶν ὑψώθη δέ, Χριστέ τὸ κέρασ ἐν τῇ σῇ ἀναστάσει.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τῆς εὐσεβείας τὸ κήρυγμα τῶν ἐθνῶν, ὡς ὕδωρ ἐκάλυψε τὰς θαλάσσας Φιλάνθρωπε· ἀναστὰς ἐκ τάφου γάρ, τὸ τῆς Τριάδος ἀπεκάλυψας φέγγος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δεδοξασμένα λελάληνται περὶ σοῦ, ἡ πόλις ἡ ἔμψυχος, τοῦ ἀεὶ βασιλεύοντος· διὰ σοῦ γὰρ Δέσποινα, τοῖς ἐπὶ γῆς Θεὸς συναναστρέφει.

Τοῦ Τριωδίου. Ὡδὴ γ΄.

Ἦχος πλ. β΄. Στερέωσον Κύριε.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ Κύριος ἔρχεται, καὶ τίς ὑποίσει αὐτοῦ τὸν φόβον; τῷ προσώπῳ τίς ὀφθῆ αὐτοῦ; ἀλλ' ἐτοίμη γενοῦ, ᾧ ψυχῇ πρὸς ὑπάντησιν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Προφθάσωμεν, κλαύσωμεν, καταλλαγῶμεν Θεῷ πρὸ τέλους· φοβερόν γὰρ τὸ κριτήριο, ἐν ᾧ πάντες, τετραχηλισμένοι στησόμεθα.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐλέησον Κύριε, ἐλέησόν με ἀναβοῶ σοι, ὅτε ἤξεις μετ' Ἀγγέλων σου, ἀποδοῦναι, πᾶσι κατ' ἀξίαν τῶν πράξεων.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὴν ἄστεκτον Κύριε, ὀργὴν πῶς οἶσω τῆς κρίσεώς σου, παρακούσας σου τὸ πρόσταγμα; ἀλλὰ φεῖσαι, φεῖσαί μου, ἐν ὥρᾳ τῆς κρίσεως.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐπίστρεψον στέναξον, ψυχῇ ἀθλία, πρὶν ἢ τοῦ βίου, πέρας λάβῃ ἢ πανήγυρις, πρὶν τὴν θύραν κλείσῃ, τοῦ Νυμφῶνος ὁ Κύριος.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἡμάρτηκα Κύριε, καθάπερ ἄλλος οὐδεὶς ἀνθρώπων, πλημμελήσας ὑπὲρ ἄνθρωπον· πρὸ τῆς δίκης, ἴλεως γενοῦ μοι Φιλάνθρωπε.

Δόξα.

Τριάς ἀπλή, ἄκτιστε, ἀναρχε φύσις, ἡ ἐν Τριάδι, ὑμνουμένη ὑποστάσεων, ἡμᾶς σῶσον, πίστει, προσκυνοῦντας τὸ κράτος σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐβλάστησας Ἄχραντε, ἀσπόρῳ τόκῳ τὸν ζῶντα Λόγον, σαρκωθέντα ἐν τῇ μήτρᾳ σου, οὐ τραπέντα. Δόξα Θεομητορ τῷ τόκῳ σου.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. Ἦχος γ'. Ἡ παρθένος σήμερον.

Ἐξανέστης σήμερον, ἀπὸ τοῦ τάφου Οἰκτίρμον, καὶ ἡμᾶς ἐξήγαγες, ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου· σήμερον Ἀδὰμ χορευεῖ, καὶ χαίρει Εὐα, ἅμα δέ, καὶ οἱ Προφῆται σὺν Πατριάρχαις, ἀνυμνοῦσιν ἀκαταπαύστως, * τὸ θεῖον κράτος τῆς ἐξουσίας σου.

Ὁ Οἶκος.

Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ σήμερον χορευέτωσαν, καὶ Χριστὸν τὸν Θεὸν ὁμοφρόνως ὑμνεῖτωσαν, ὅτι τοὺς δεσμίους ἐκ τῶν τάφων ἀνέστησε. Συγχαίρει πᾶσα ἡ κτίσις, προσφέρουσα ἐπάξια ἄσματα, τῷ πάντων Κτίστη καὶ Λυτρωτῇ ἡμῶν· ὅτι τοὺς βροτοὺς ἐξ ἄδου σήμερον, ὡς ζωοδότης συνανελκύσας, πρὸς οὐρανοὺς συνανυψοῖ, καὶ καταρράσσει τοῦ ἐχθροῦ τὰς ἐπάρσεις, καὶ πύλας τοῦ ἄδου διαθλάττει, * τῷ θεῷ κράτει τῆς ἐξουσίας αὐτοῦ.

Καθίσματα τοῦ Τριωδίου.

Τὸν Τάφον σου Σωτήρ. Ἦχος ♯ Κε - ϑ

Το βήμα σφρικτον και η κρισις δι και
ατα εργα μδει να αλλ αυτος Ελε η
μον προ φθασας με δι α α σωσον και κο λα σε ε ως
λυ υ τρωσαι ρυσαι Δε εσ πο τα της των ε ρι
φων με ρι δος και α ξι ι ω σον εκ δε ξι ων
σ με στη ναι Κρι τα δι και ο τα τε

Ἔτερα καθίσματα. Ἦχος Βου - ϑ

Εν νοωτην η μεραν την φοβεραν και
θηρω μδτας πρα α α ξειεις τας πονηρας πως α

τι εις ευ περι στα τον λα ον δυ σω πησον
 τον ε λε η μο να Θε ον ρυ σθη ναι τας ψυ χας η
 μων εκ πα σης α παι λης μο νη ευ λο γη
 με ε ε νη η η η η

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
 Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...
 * * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριωδίου.

Κοντάκιον. ᾠχος α'. Αὐτόμελον.

Ὄταν ἔλθῃς ὁ Θεός, ἐπὶ γῆς μετὰ δόξης, καὶ τρέμωσι τὰ σύμπαντα· ποταμὸς δὲ τοῦ πυρὸς πρὸ τοῦ Βήματος ἔλκη, καὶ βίβλοι ἀνοίγωνται, καὶ τὰ κρυπτὰ δημοσιεύωνται· τότε ρῦσαί με, ἐκ τοῦ πυρὸς τοῦ ἀσβέστου, καὶ ἀξιώσον, ἐκ δεξιῶν σου με στήναι, * Κριτὰ δικαιοῦτατε.

Ὁ Οἶκος.

Τὸ φοβερόν σου κριτήριο ἐνθυμούμενος, ὑπεράγαθε Κύριε, καὶ τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως, φρίττω καὶ πτοοῦμαι ὑπὸ τῆς συνειδήσεως τῆς ἐμῆς ἐλεγχόμενος, ὅταν μέλλῃς καθέζεσθαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου, καὶ ποιεῖν τὴν ἐξέτασιν· τότε ἀρνεῖσθαι τὰς ἀμαρτίας οὐδεὶς ἐξισχύσει, ἀληθείας ἐλεγχούσης, καὶ δειλίας κατεχούσης· μέγα μὲν ἠχήσει τότε, πῦρ τὸ τῆς γεέννης· ἀμαρτωλοὶ δὲ βρῦξουσι. Διό με ἐλέησον πρὸ τέλους, καὶ φεῖσαί μου, * Κριτὰ δικαιοῦτατε.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΖ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Προκοπίου τοῦ Δεκαπολίτου.

Στίχ. Οὐδέν, Δεκαπολίτα, γῆς πᾶσαι πόλεις,
Πρὸς τὴν νοτήν, ἔνθα περ τάττη, πόλιν.

Εἰκάδι ἐβδομάτῃ Προκοπίῳ τέρμα φάανθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου Σίμωνος τοῦ Κυρηναίου, πατρὸς Ἀλεξάνδρου καὶ Ρούφου, τοῦ ἄραντος τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐπὶ τῇ τοῦ Γολγοθᾶ ἀναβάσει.

Στίχ. ὦ! σφοδρᾶς τιμῆς ἧς ἠξιώθης, Σίμων,
Σταυρὸν βαστάσαι τοῦ Σταυρωθέντος Λόγου!

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Μάρτυρος Γελασίου, ὃς τὸ Βάπτισμα κελευσθεὶς διαπαίξαι παρὰ τοῦ ἄρχοντος, βαπτίζεται ἀληθῶς καὶ ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Φῶτισμα μέλλων ἐκγελαῖν, γελαῖς πλάνην·
Πλυθεὶς δέ, Γελάσιε, ἐκτέμνη κάραν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θαλλελαίου τοῦ ἐν Συρίᾳ.

Στίχ. Ὁ Θαλλέλαιος φαιδρῶς, ἦκει πρὸς πόλον,
Θαλλοῖς ἐλαιῶν, ἀρεταῖς ἐστεμμένος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ὁ Ὅσιος Στέφανος, ὁ συστησάμενος τὸ γηροκομεῖον τοῦ Ἄρματίου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Γῆρει Στέφανος πρύτανις ζωῆς πόρου,
Ὅν περ θανόντα Πρύτανις στέφους στέφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ὁ Ἅγιος ἔνδοξος Μάρτυς Νήσιος, βουνεύροις τυπτόμενος, τελειοῦται.

Στίχ. Νεύροις βοείοις Νήσιος πάσχων φέρει,
Νευρούμενος γὰρ τῶν πόνων λήθην ἔχει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Λεάνδρου, ἐπισκόπου Σεβίλλης, ὑπερμάχου καὶ στερεωτοῦ τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως ἐν Ἰσπανίᾳ, κοιμηθέντος ἐν Κυρίῳ ἐν ἔτει χα΄ (601).

Στίχ. Λεάνδρος φανεὶς στύλος Ὁρθοδοξίας,
Ὅποσα στέφη εἴληφεν ἐκ Κυρίου!

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, οἱ Ὅσιοι Πατέρες ἡμῶν Ἀσκληπιός, Ἰάκωβος καὶ Τιμόθεος, οἱ ἐν Καισαρείᾳ, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται

Στίχ. Πᾶσαν δικαίως γῆν κρίνοντι Δεσπότη,
Ἄνδρες δίκαιοι συμπαρέστησαν δύο.

Τὸν Τιμόθεον ὡς Θεοῦ τιμῶ φίλον,
Οὗ καὶ τελευτῆ σφόδρα μοι τιμητέα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γεροντίου.

Στίχ. Γέρα ποθήσας Γερόντιος τὰ ἄνω,
Πάντων τῶν κάτω ἠλόγησεν ἐμφρόνως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Νεομάρτυρος Ἡλίας τοῦ Τραπεζουντίου, ἀθλήσαντος ἐν ἔτει ,αψμθ΄ (1749).

Στίχ. Καὶ Ἡλίας εἴληφε στέφος Μαρτύρων,
Ἄγαρ τὴν πλάνην ἐν ἀνδρείᾳ ἐλέγξας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Τίτου τῶν Σπηλαίων τοῦ Κιέβου.

Στίχ. Κανὼν πρόκειται δεινῆς μισαδελφίας,
Τίτου τὸ τέλος καὶ δεινοῦ Εὐαγρίου!

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ὁ ἐν Ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν Ῥαφαήλ, Ἐπίσκοπος Μπρούκλιν, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται, ἐν ἔτει ,αθριε΄ (1915).

Στίχ. Ἐξ ἐώας φὺς Ῥαφαήλ ἐν τῇ Δύσει,
Φωστὴρ ἐφάνη πίστεως Ὁρθοδόξου.

Καὶ τοῦ Τριωδίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, τῆς Δευτέρας καὶ ἀδεκάστου Παρουσίας τοῦ

Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μνείαν ποιούμεθα.

Στίχ. Ὅτε κρίνων γῆν, ὁ Κριτὴς πάντων κάθη.

Τῆς, Δεῦτε, φωνῆς ἄξιον κάμει κρίνοις.

Τῆ ἀφάτῳ φιλανθρωπία σου, Χριστὲ ὁ Θεός, τῆς εὐκταίας σου φωνῆς ἡμᾶς καταξίωσον, καὶ τοῖς ἐκ δεξιῶν σου συναρίθμησον, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Κυριακῆς τοῦ Ἀσώτου

(ἐὰν ἀπεδόθη ἡ ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς)

Ἦχος Πα ς

ὠδὴ ἀ΄

Την Μω σε ως ω δην α να λα βε σα
βο η σον ψυ χη βο ο η θος και σκε πα ς ης ε
γε νε το ο μοι εις σω τη ρι αν ου τος με θε ος
και δο ξα α σω αυ τον

ὠδὴ γ΄

Στει ει ρω θεν τα με τον νεν κα αρ πο φο ρον ο
θε ος α να δει ξον με γε ωρ γε ε των κα
λων φυ τερ γε των α γα θων τη ευσπλα γχνι α σ

ὠδὴ δ΄

Την εκ Παρ θε ε νε Σε γεν νη σιν ο προ
φη η της προ βλε πων α α νε κη ρυ τε βο ων την
α κο ην σα α κη κο α και ε φο βη θην ο

ο τι αποθαιμαν και εξοορσ α γι ου κα

τα σκιιου ε πεδημησας Χρι σε

ὠδὴ ε΄

T ης νυκτος διελθσης η ηγγικεν η η

μερα και το φωστω κοσμω επελαμψε δια

του ου του μνει σε ταγματα Αγγελων και δο

ξολογει σε Χρι σε ο Θεος

ὠδὴ ς΄

B υθωαμαρτηματων σου νεχομαι σωτηρ

και ενπελαγει τσ βιι ς ς βυθιζομαι αλλ

ωωσπερ τον Ιωναν εκτθηρος καμετων

παθων αναγαγε και διασωσον με

ὠδὴ ζ΄

T αχερσβιμι μμμενοι παιαιδες εν τη

καμινω εχορευον βοωντες ευλοο

γητος ει ο Θεος ο οτι εν αληθεια και

κριισει επη η γαγες ταυτα παντα δι

α τας αμαρτιας ημων ο υπερ υμνητος και δε

δοξα σμενος εις παντας τας αιωνας

ᾠδὴ ἡ'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, υ μνην

τες και υπερ υ ψων τεσ αυτον εις τας αιωνας

Τον εν τη βατω Μωση της Παρθενου το

θαυμα εν Σι ναι ωτω ορει προτυπωσαντα πο

τε υμνειτε ευλογειτε και υπερυψω

τε εις παντας τας αιωνας α α ας

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Ἡ ᾠδὴ τῆς Θεοτοκοῦ

1

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου.

Την τιμιωτεραν των Χερουβιμ και εν

δοξατεραν ασυγκριιτως των Σεραφειμ την α

διαφθορας Θεον Λογον τε κτισαν την οντως Θεο

τοκον σεεμεγαλυνομεν

Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ ἰδοὺ γὰρ
ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τ ἦν τιμιώτερον τῶν χειρῶν καὶ ἐν
δοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ τὴν ἀ
διαφθορῶς Θεὸν Λόγον τεκῶσαν τὴν ὀνόματι Θεο
τοκὸν σε μεγαλυνομένον

Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα Αὐτοῦ,
καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις
Αὐτόν.

Τ ἦν τιμιώτερον τῶν χειρῶν καὶ ἐν
δοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ τὴν ἀ
διαφθορῶς Θεὸν Λόγον τεκῶσαν τὴν ὀνόματι Θεο
τοκὸν σε μεγαλυνομένον

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους
διανοία καρδίας αὐτῶν.

Τ ἦν τιμιώτερον τῶν χειρῶν καὶ ἐν
δοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ τὴν ἀ
διαφθορῶς Θεὸν Λόγον τεκῶσαν τὴν ὀνόματι Θεο

το κον σε ε με γα λυ νο μεν

5

Καθεΐλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς πεινῶντας
ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξάπέστειλε κενούς.

T ην τι μι ω τε ε ραν των Χε ρσ βιμ και εν
δο ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φειμ την α
δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κσσαν την ον τως Θε ο
το κον σε ε με γα λυ νο μεν

6

Ἄντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς
ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι
Αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

T ην τι μι ω τε ε ραν των Χε ρσ βιμ και εν
δο ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φειμ την α
δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κσσαν την ον τως Θε ο
το κον σε ε με γα λυ νο μεν

ὡδὴ θ'

T ων γη γε νων τις η κσ σε τοι ου ου τον
η τις ε ω ρα κε πο τε ο τι Παρ θε νος ευ
ρε θη εν γα ρρι ε χσ σα και α νω δυ νως το

βρε ε φος α πο τε κϷ σα τοι ου τον σϷ το θαυ
μα και σε αγ νη θε ο κυ η η τορ Μα ρι α με γα
λυ νο με ε εν

Των γη γε ενων τις η η κϷ Ϸ σε τοι οι
ου ου ου τον η τις ε ε ε ω ω ρα
κεν πο ο ο τε ο τι Παρ θε νος ε ε ευ
ρε ε ε θη εν γα Ϸρι ε χϷ Ϸ σα και α νω
δυ υ υ υ νως το βρε ε ε ε φο ο ος α α
πο ο τε κϷ Ϸ Ϸ σα τοι ου ου τον σου
το ο θα α αυ μα και σε α α γνη θε ο
κυ υ η το ρ Μα ρι ι α α α με ε γα α λυ υ
νο ο με ε εν

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-Ϸ

Αγι ος Κυ ρι ος ο ο θε ο ος ημων (δίζ)

A γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων
υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον η μων και προ
σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ
τδ

ὁ β' χορός:

ο τι Α α γι ο ος ε στι

Ἀναστάσιμον Ἑξαποστειλάριον Γ'.

Ἦχος Βου-θ.

O τι Χρι στο ος ε γη η γερ ται μη τις
δι α α πι στει ει τω ε φα νη τη η Μα
ρι ι α γαρ ε πει τα κα α θω ρα α θη τοις
εις α γρον α α πι ς ς σι μυ σταις δε πα α
λιν ω ω φθη α να κει με ε νοις ε εν δε κα
ους βα πτι ζει ει ν εκ πε εμ ψας εις ς ρα νϑ ς ς
ς ς ο θεν κα τα βε βη κεν α α νε λη η
φθη ε πι κυ ρω ων το κη η ρυ γμα πλη θε
σι τω ων σημει ει ων

Εἶτα τὰ παρόντα τοῦ Τριῳδίου.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν. ᾠχος Δι-Θ.

Την φοβέρα ἀντισηκρῖσεως καὶ ἀσφοδὸξῆς ἡμερῶν ἐν θυμῷ
μενος φριττω Κυριεὸ ὁ λως καὶ τρεμῶν
φοβωκραγαζω ἐπιιγῆς ὁ ὅταν ἐλ
θῆς κριναιχρῖστε ἐτασὺμπαντὰ ὁ Θεεὸς
μεεταδοξῆς τοτεοικτροοοον ἀπο
πασης ρυσαι μετιιμωριιας ἐκδε
ξιῶν σδεσποτα ἀξιιωσαας με
στη η ναι

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε. ᾠχος Βου-Θ.

Ιδὴ ἡμερᾶ ἐρχεται Κυριεπα
αντοκραατορος καὶ τις ὑποσειειτονφοοο
βον τηςπαρθσιαας ἐκειεινῆ ἡμερᾶ
γαρ θυμῷ ἐστι καὶ κλιβανοσ καὶ ὁ ὁ με
νος ἐν η Κυρι της καθε ἐζεται χαν ἐκει

θεν αυ γα α σαι και κατ α ξι αν ε κα α
στω των πρα ξε ων α α πο νε ε μων

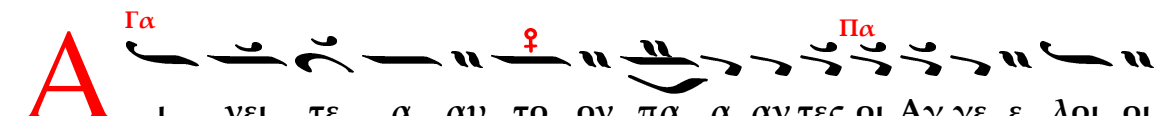
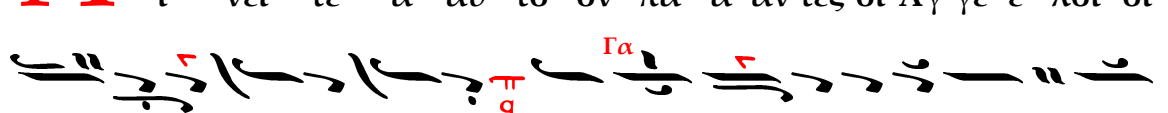
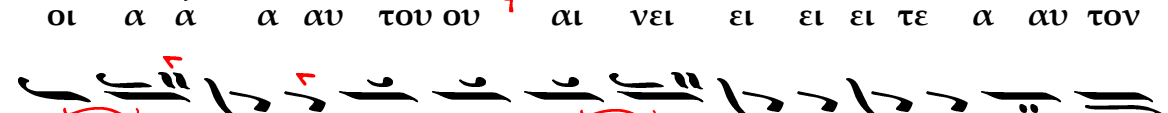
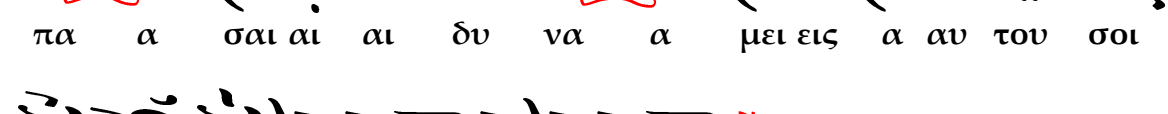
Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

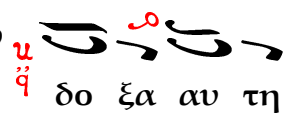
Την ω ραν της ε τα α σε ως και της φρι
κτη ης ε λε ευ σε ως τϑ φι λαν θρω πϑ ϑ Δε σπο
ο ο τϑ κα τα νο ο ων ο ο λωσ τρε ε μω και
σκυ θρω πα ζων κρα α ζω σοι Κρι τα μϑ δι ι και
ο ο τα τε και μο νε πο λυ ε ε λε ε με τα
νο ϑν τα με δε ε ξαι της Θε ο το κϑ ϑ προ
σβει ει αις

Εἰς τοὺς Αἴνους.

Ἦχος Γα ϕ

Πα α α α σα πνο ο η αι νε σα α α τω το ον
Κυ υ υ ρι ι ι ι ο ον αι νει τε τον Κυ υ
υ ρι ον εκ τω ω ων ου ου ρα α α νων αι
νει ει ει τε αυ τον εν τοι οις υ ψι ι ι ι στοιοις
σοι προ πει υ μνοος τω ω Θε ε ω

A ^{Γα} ^{Πα}
 ι νει τε α αυ το ον πα α αντες οι Αγγε ε λοι οι
^{Γα} ^{Πα}
 οι α α α αυ του ου αι νει ει ει ει τε α αυ τον
^{Γα} ^{Πα}
 πα α σαι αι αι δυ να α μει εις α αυ του σοι
^{Γα} ^{Πα}
 πρε πει υ μνοος τω ω Θε ε ω ^{Γα} ^{Πα}

Στίχ. α'. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον ^{Γα} ^{Πα}
 δο ξα αυ τη

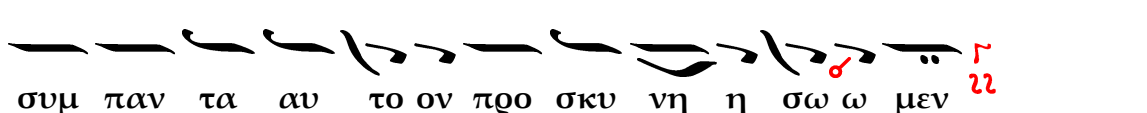
^{Πα} ^{Γα}
 εσ ται πα σιτοις ο ο σι οισ αυ τῃ

Δ ^{Γα} ^{Πα}
 ευ τε πα αν τα τα ε θνη γνω τε του φρι κτου μυστη

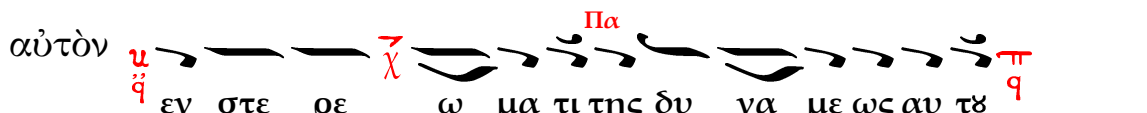
^{Πα} ^{Γα}
 ρι ι ουτην δυ να α μιν Χρι στος γαρ ο Σω τηρ η μων ο

^{Πα} ^{Γα}
 εν αρ χη Λο ο γος ε σταν ρω θη δι η μας και ε κων

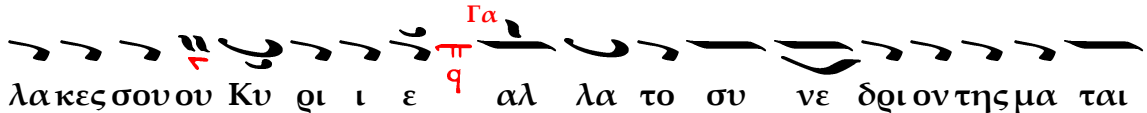
^{Γα} ^{Πα}
 ε τα φη και α νε στη εκ νε κρων του σω ωσαι τα

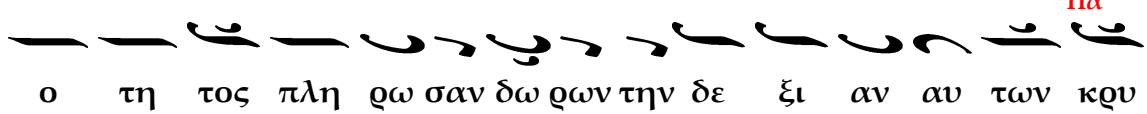
^{Γα} ^{Πα}
 συμ παν τα αυ το ον προ σκυ νη η σω ω μεν ^{Γα} ^{Πα}

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ αὐτοῦ· αἰνεῖτε

αὐτὸν ^{Γα} ^{Πα}
 εν στε ρε ω μα τι της δυ να με ως αυ τῃ

Δ ^{Γα} ^{Πα}
 ι η γη σαν το παν τα τα θαυ μα σι α οι φυ

^{Γα} ^{Πα}
 λα κες σου ου Κυ ρι ι ε αλ λα το συ νε δρι ον της μα ται

^{Πα} ^{Γα}
 ο τη τος πλη ρω σαν δω ρων την δε ξι αν αυ των κρου

πειν ε νο μι ζον την α να στα σιν σου ην ο κο

σμος δο ξα α α ζει ε λε η σον η μας

Στίχ. γ'. Αινείτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε

αὐτὸν
κα τα το πλη θοσ της με γα λω ω συ νη σαυ τς

X α ρας τα παν τα πε πλη ρω ται της α να

στα σε ως την πει ραν ει λη φο τα Μα ρι α γαρ η

Μα γδα λη νη ε πι το μνη μα ηλ θεν ευ ρεν Αγ γε

λον ε πι τον λι θον κα θη με νον τοις ι μα τι οις

ε ξα στρα πτον τα και λε γο ον τα τι ζη τει τε τον ζων

τα με τα των νε κρων ουκ ε στινω δε αλλ ε γη γεο

ται κα θως ει πε προ α γων εν τη Γα λι λαι α

Στίχ. δ'. Αινείτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος
αι νει τε αυ τον

εν ψα λτη ρι ω και κι θα α ρα

E ν τω φω τι σου Δεσ πο τα ο ψο με θα φως φι

λαν θρω πε α νε στης γαρ εκ των νε κρων σω τη ρι αν

τω γε νει των αν θρω ω πων δω ω ρου με ε νος ι να σε πα

σα κτι σις δο ξο λο γη τον μο νον α να μαρ τη τον ε

λε η σον η μας

Στίχ. ε'. Αινείτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ
αι νει τε αυ τον

Πα
χ εν χορδαιαις και ορ γα α νω

μνον ε ω θι νον αι μυ ρο φο ροι γυ ναι

κες τα δα κρου α προ σε ε φερων Κυ ρι ι ε ευ ω

δι ας γαρ α ρω μα τα κα τε χουσαι το μνη μα σα

κα τε λα βον το α χραν τον σου σω ω μα μυ ρι ι σαι σπα

δα ζα ζσαι Αγ γε λος κα θη με νος ε πι τον λι θον

αυ ταις ευ ηγ γε λι σα α το τι ζη τει τε τον ζων

τα με τα των νε κρων τον θα να τον γαρ πα

τη σας α νε στηως Θε ος πα ρε χων πα σι το

με γα ε ε λε ε ος

Καὶ τὰ παρόντα Ἰδιόμελα γ' τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος Πα

Στίχ. ς'. Αινείτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αινείτε αὐτὸν ἐν

κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ
πα σα πνο η αι νε σα α α τω

ω τον Κυ ρι ι ι ον

Εν νο ω την η με ραν ε κει νην και αι

την ω ω ω ραν ο ταν με ελ λω ω ω με εν πα

α αν τες γυ μνοι οι και αι ως κα τα α κρι

ι ι τοι τω α δε κα στω κρι τη η η πα α α

ρι ι στα α α σθαι το τε ε σα α αλ πι γξ

η χη σει ει ει με ε ε γα και τα θε με λι α

της γης σει σθει σον ται και οι νε κροι εκ των

μνη μα των ε ξα α να στη η η η σο ο ο

ον ται και η λι κι α μι α πα αν τε ε ες γε

νη η σο ο ο ον ται και παν των τα κρου

πτα φα νε ρα πα ρι ι στα αν ται αι ε νω ω πι

ο ο ο ον σθ και κο ο ψον ται και κλα αυ

σο ο ον ται και εις το πυρ το αι ω νι ον α

πε λε ευ σο ο ο ον ται οι μη δε πο τε με

τα α α νο η η σα α α αν τες και εν

 χα ρα και αι α α α γα α α λ λι α α α σει

 ο τω ων δι ι ι και αι αι ω ων κλη η η ρος

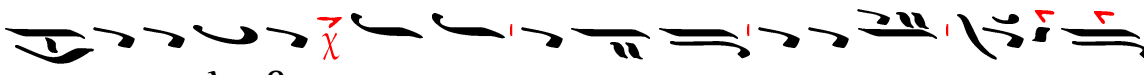

 ει σε λευ σε ε ται εις πα στα α δα α ου ρα α α

 νι ι ι ι ον

Στίχ. ζ. Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεῖρ σου

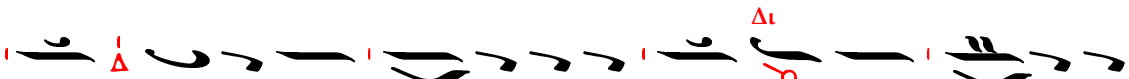
 μη ε πι λα θη των πε νη η των σϝ ϝ εις τε ε ε

 ε λος

Ω ποι α ω ρα το τε και η με ρα φο βε ε

 ρα ο ταν κα θι ση ο κρι της ε πι θρο νϝ ϝ

 φο βε ε ϝ βιβ λοι α νοι οι οι οι γο ο ο ον ται

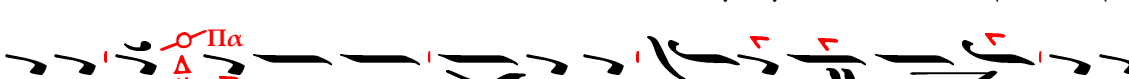
 και πρα α ξει ει εις ε λε εγ χο ο ο ον ται και

 τα α κρυ πτα α α τϝ ϝ σκο ο ο τϝ ϝ δη μο σι

 ε ε ε ευ ο ο ο ον ται Αγ γε λοι πε ρι τρε

 ϝ ϝ σιν ε πι συ να γοντες πα α α α αν τα α

 τα ε ε ε ε θνη δε ε ευ τε α α κϝ σα α

 τε βα σι λεις και αρ χοντες δϝ λοι και αι ε λε ε

ε ευ θε ε ε ε ροι α μαρ τω ω ω λοι και δι
 και αι οι πλσ ι ι οι και πε νη τες ο τι ερ χε
 ται αι αι χρι ι στος ο με ε ε λλων κρι ναι πα α
 α α σα αν την οι κς με ε ε ε νην και τις υ
 πο στη σε ται α πο προ σω πς α α αυ τς ο ταν
 Αγ γε λοι πα ρι στα αν ται ε λε γ χο ο ο ν τε ε ες
 τα ας πρα α α ξεις τας δι α νοι ας τας εν θυ υ
 μη η η σεις τας εν νυ υ υ κτι ι και ε ε εν
 η με ε ε ε ρα ω ποι α ω ρα το ο ο
 ο τε αλ λα προ τς φθασαι το ο τε λος σπς δα σον
 κρα α ζς σα α ψυ υ υ χη ο Θε ος ε
 πισ τρε ψον σω σο ον με ως μο ο νος ε ε ευ
 σπλα α αγ χνος

Ἦχος Νη ρ

Στίχ. η'. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλη καρδίᾳ μου
 η γη σομαι παν τα α τα α θαυ μα σι ι ι

α α α α σϝ

Δνη α νι ηλ ο Προ φη της α νηρ ε πι θυ μι

ων γε ε ε νο με ε νος το ε ξϝ σι α στι κον

Θε ε ου θε ω ρη η η σα ας ου τως ε ε ε

βο ο ο ο α κρι τη ρι ον ε κα α θη η

σε και βιβ λοι η νε ω ω ω χθη η η σαν

νη βλε πε ψυ υ χη η η μουν η η στε ε ε ε ευ εις τον

πλη σι ι ι ο ον σου μη α α α θε ε ε ε

τει βρω μα των α α πε ε ε χεις τον α δελ φο ο ο

σϝ ϝ μη κα τα α α κρι ι ι ι νης μη η η

τω πν υ υ ρι πα ρα πεμ πο με ε ε ε νη κα

τα κα ης ω σει κη η ρο ο ος αλλ α νεμ πο

δι στωσ ει σα α ξει σε ε Χρι ι στος εις την βα σι

λει ει ει α αν α α αυ τϝ

Δόξα. Τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος Ἱ Πα ρ

Δ Πα
ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και Α γι ω Πνε ε
ε ευ μα α α α τι

Π Πα
ρο κα θα α α ρω ω ω ω με ε εν ε
αυ τϑ ς α δε ελ φοι τη βα σι λι ι ι ι
δι ι ι ι τω ω ω ω ω ω ν α α α
α α α ρε ε τω ω ω ν ι δε γαρ πα ρα γε
γο ο νε πλϑ τον η μιν α γα θων κο μι ι ι ι
ζϑ ϑ ϑ ϑ σα τω ω ν πα α α θων κα τευ
να α ζει τα οι οι οι δη η μα α α τα
Πα Ζω
και τω Δε σπο τη κα ταλ λατ τει τϑ ς πται αι σαν
τα ας δι ο μετ ε ε ευ φρο ο συ υ υ
νης ταυ την υ πο δε ξω ω ω ω με ε ε ε
θα βο ω ω ω ν τες Χρι στω ω ω τω ω ω
ω Θε ω ο α να στας ε εκ τω ω ν νε ε κρων

α κα τα κρι τς η μας Δι α φυ υ υ υ υ
 λα α α α ξον Πα δο ξο λο γον τα ς σε τον μο
 νον α να μα α α αρ τη η η η τον

Καὶ νῦν...

Ἦχος Δι-Θ

Υ περ ευ λο γη με ε νη υ παρ χεις Θε ο
 το κε Παρ θε ε ε νε δι α γαρ τς εκ σθ
 σαρκω θε εν τος ο α δησηχ μα λω τι ζαι ο Α
 δαμ α να κε κληται η κα τα ρα νε νε ε κρω
 ται η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να τος τε
 θα να α τω ται και η μεις ε ζω ο ποι η θη μεν δι
 ο α νυ μνην τεσ βο ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι
 στος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας δο ο
 ο ξα σοι

Καὶ εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς
 Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοφάλτου.

Ἦχος Γα ϕ

Δ^{Γα} ο ξα σοι τω δει ξαντι το φω ως Δο ξα εν υ ψι ι
στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρω
ποις εν δο κι α

Υ^{Γα} μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ νου μεν
σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι α την
με γα α λην σου δο ξαν

Κ^{Γα} υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε Πα τερ
πα ντο κρα α τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες
Ι η σου Χρι στε και Α γι ον Πνευ μα

Κ^{Γα} υ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο Υι
ο ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρτι ι αν του
κο ο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας
α μαρτι ι ας του κο σμου

Π^{Γα} ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη μενος εκ

δε ξι ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μο νος

Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στοεις δο ο ο ξαν Θε ου Πα

τρος α μην

Κ αθ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω σε και

αι νε σω το ο νο μα σου εις τον αι ω ω ω να

και εις τον αι ω να του αι ω νος

Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με

ρα τα α αυ τη α να μα ρτη τους φυ λα χθη η ναι η

μας

Ε υ λο γη τος ει Κυ υ ρι ε ο Θε ος των πα

τε ε ρων η μων και αι νε το ον και δε δο ξα

σμε ε ε νον το ο νο μα σου εις τους αι ω ω νας α

μην

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου ε φ η

μας κα θα πε ρη λ πι σα μεν ε πι σε

Ε^{Γα} υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ον με τα
δι και ω μα τα σου^Γ₂₂

τὸ τρίτον.

Ε^{Γα} υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με^{Πα}_{u q} τα δι και
ω μα τα α σου^π₉

Κ^{Γα} υ ρι ε κα τα φυ γη η ε γεν νη η θης η μιν
εν γε νε α και γε νε α^{u q} ε γω ει πα Κυ ρι ε ε
λε η σον με ι ασαι την ψυ χην μου ο τι η μαρ τον
σοι^Γ₂₂

Κ^{Γα} υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξον με του
ποι ειν το θε λη μα σου^{u q} ο τι συ ει ο Θε ος μου^Γ₂₂

Ο^{Γα} τι πα ρα σοι πη γη ζω η ης^π_{u q} εν τω φω τι
σου ο ψο ο με θα φως^Γ₂₂

Π^{Γα} α ρα τεινον το ε λε ος Σου τοις γι νω σκου σι
ι Σε^π₉

Α^{Γα} γι ος ο Θε ος Α γι ος Ι σχυ ρος Α γι

ος α θα να τος ε λε η σον η μας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας

Ἄσματικόν.

Α α γι ο ος ο ο Θε ο ο ος Α α α γι ο

ος Ι ι σχυ υ υ υ ρο ος Α γι ος Α

θα α να α α α το ος ε λε η η σο ο ο ο

ον η η μα α α α α α α ας

Σ η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε γο νεν α

σω μεν τω α να στα ντι εκ τα α φου και αρ χη γω ω

της ζω ης η η μων κα θε λων γαρ τω θα να α τω τον

θα να τον το νι κος ε δω κεν η μι ιν και το

με γα ε λε ο ο ο ος

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικά

Τὰ ἑξαπλᾶ.

Ἦχος πλ' α' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' α' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρβ' (102).

Ἦχος Δι - θ

Στίχ. α'. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. β'. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. γ'. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. δ'. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω
σον η μα ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρμε' (145).

Στίχ. α'. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλλη λθ ς ι α

Στίχ. β'. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλλη λθ ς ι α

Στίχ. γ'. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
ζας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λθ ς ι α

Στίχ. δ'. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεάν καὶ γενεάν.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
ζας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λθ ς ι α

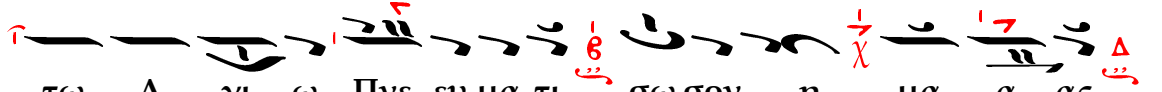
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τς αι ω ναςτων αι ω
νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τς Θε ου α
θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος δι
α την η με τε ρανσω τη ρι αν σαρκω θη ναι
εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει παρ
θε νς Μα ρι ι ας α τρεπτως ε νανθρω πη σας
σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θανα τω θανα
τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι α

 α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και

 τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α ας

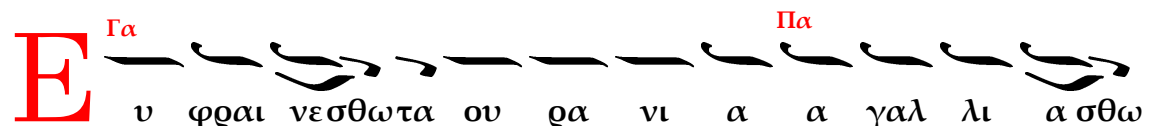
Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
 καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
 Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...
 Ἀντίφωνον Γ'. Ψαλμὸς ριζ' (117).

Ἦχος Γα ϕ

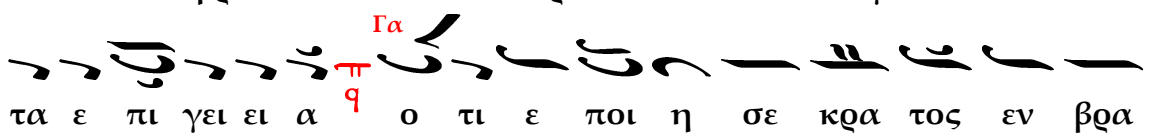
Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

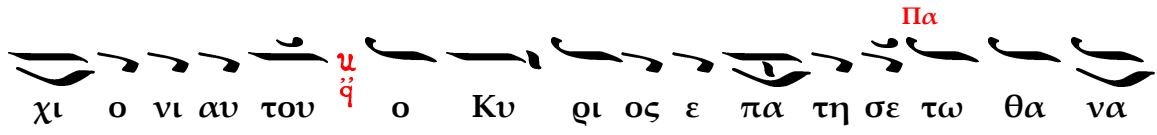
Στίχ. γ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Ε^{Γα} υ φραι νεσθωτα ου ρα νι α α γα λ λι α σθω

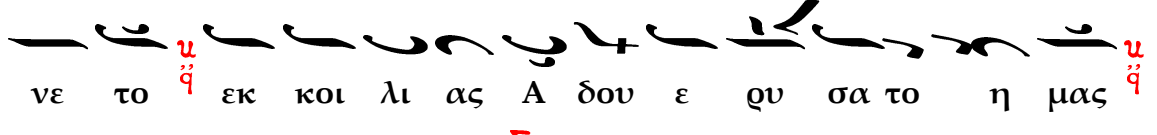
 τα ε πι γει ει α ^{Γα} ο τι ε ποι η σε κρα τος εν βρα

 χι ο νι αυ του ο Κυ ρι ος ε πα τη σε τω θα να

 α τω τον θα α να α τον πρω το το κος των νε κρων ε γε

 νε το εκ κοι λι ας Α δου ε ρυ σα το η μας

 και πα ρε σχε τω κο ο σμω το με γα ε ε λε ε

 ος τὸ τέλος:

 και πα ρε σχε τω κο ο σμω το με γα ε λε ο ο ο

ος Ϛ

Εἶτα τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου. Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος Δι-Θ

Μνη η μη δι και ς μετ εγ κω μι ι ι
ων σοι δε αρ κε σει η μαρ τυ ρι α τϛ Κυ ρι ς
Προ οδρο με α νε δει χθης γαρ ον τως και Προ φη
των σε βα σμι ω ω τε ρος ο τι και εν ρει
θροισ βα πτι σαι κα τη ξι ω θησ τον κη ρυτ το μενον
ο θεν της α λη θει ας υ περ α θλησας χαι αι αι αι
ρων ευ ηγ γε λι σω και τοις εν α δη Θε ον φα νε
ρωθεν τα εν σαρ κι τον αι ρον τα την α μαρ
τι αν τϛ κο ο ο σμϛ και πα ρε χον τα η μιν το
με γα ε ε ε λε ος

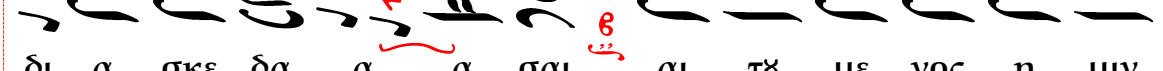

Ἀπολυτίκιον. Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Ἦχος Δι-Θ

Απο ο στο λε Χρι στω τω Θε ω η γα πη

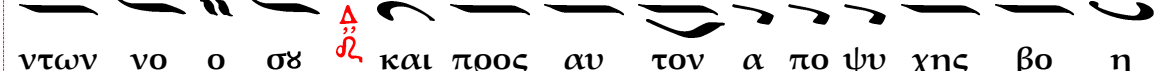
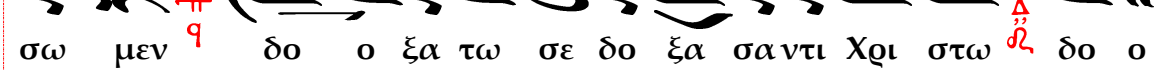
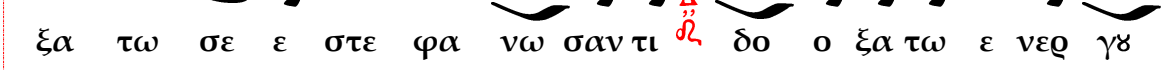
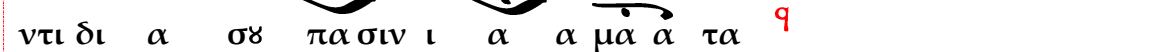

 με ε ε νε ε πι τα χυνον ρυ σαι λα ον α να

 πο λο ο γη τον δε χε ται σε προσι ι πτον τα ο

 ε πι πε σο ντα τω στη θει κα τα δε ξα με νος ον

 ι κε τευ ε Θε ο λο γε και ε πι μον νε φος ε θνων

 δι α σκε δα α α σαι αι τς με νος η μιν

 ει ρη νη και το με γα ε ε ε λε ος

Ἀπολυτίκιον. Ἁγίου Ἀντίπα.

Τῆς ἐρήμου πολίτης. Ἦχος ♭ Πα ρ

Mυ ρο βλυτην τον θει ον και μαρ τυ ρων τον συ να

 θλον τον πα νευ κλε η Ι ε ρα αρχην και Περ γα α μθ

 τον προ εδρον τι μη σω μεν Α ντι πανοι πι στοι ως τα

 χιστον και με γαν ι α τρον της δει νης ο δο

 ντων νο ο σθ και προς αυ τον α πο ψυ χης βο η

 σω μεν δο ο ξα τω σε δο ξα σαντι Χρι στω δο ο

 ξα τω σε ε στε φα νω σαντι δο ο ξα τω ε νε ρ γθ

 ντι δι α σθ πα σιν ι α α μα α τα

Τῆ Κυριακῆ τῆς Ἀπόκρεω. Κοντάκιον ἦχος 4 Πα ρ

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλείτουργον)

Ο ταν ἐλ θης ο Θε ος ε πι γης με τα δο ο
 ξης και τρε μη σι τα συμπαν τα πο τα μος
 δε τϑ πυ ρος προ τϑ βη μα τος ε ελ κει και βι ι βλοι
 α νοι γονται και τα κρυ πταδη μο σι ευ ον ται
 το τε ρυ σαι αι με εκ τϑ πυ ρος τϑ α σβε ε στϑ και
 α ξι ω σον εκ δε ξι ων σϑ με στη η ναι κρι τα
 δι και ω ω τα α τε ε ε ε

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

ἦχος Δι-θ

Α α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος
 α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α
 α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο
 ον η μα ας

Τό τρίτον.

Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος α α γι

ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω ναστωναι ω

νων α μην

Α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μις Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α

α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο ο ος

ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

Α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι
ι ι ος Α α α α θα α α α α α α
α α α α α α ρα α α ιε α α θα α να το
ο ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Δύναμις Ἰωάννου Παλάση. Ἦχος Δι-θ

N ε ε Δυ υ υ υ να α α α δυ υ να

α α μισ

A α α α α α α α ρα α α α
α α α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ρι ι ι ι ι ι ι ι Α α γι ι ι

ςιν αριθ μος

Ευ δο κει Κυ ρι ος ε πι τοις φο βη με νοις

αυ τον και εν πα σι τοις ελ πι ζη σιν ε πι το

ε λε ος αυ τδ

Με γας ο Κυ ρι ος η μων και με γα λη η

ι σχυς αυ τδ και της συ νε σε ως αυ τδ ουκ ε

ςιν αριθ μο ο ο ος

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Κορινθίους Α' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Α' Κορ. ἡ 8-13, θ' 1-3).

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, βρῶμα ἡμᾶς οὐ παρίστησι τῷ Θεῷ· οὔτε γὰρ ἐὰν φάγωμεν, περισσεύομεν, οὔτε ἐὰν μὴ φάγωμεν, ὑστερούμεθα. Βλέπετε δὲ μήπως ἡ ἐξουσία ὑμῶν αὕτη πρόσκομμα γένηται τοῖς ἀσθενοῦσιν. Ἐὰν γὰρ τις ἴδῃ σε, τὸν ἔχοντα γινῶσιν, ἐν εἰδωλείῳ κατακείμενον, οὐχὶ ἢ συνείδησις αὐτοῦ, ἀσθενοῦς ὄντος, οἰκοδομηθήσεται, εἰς τὸ τὰ εἰδωλόθυτα ἐσθίειν; Καὶ ἀπολεῖται ὁ ἀσθενῶν ἀδελφὸς ἐπὶ τῇ σῆ γνώσει, δι' ὃν Χριστὸς ἀπέθανεν. Οὕτω δὲ ἁμαρτάνοντες εἰς τοὺς ἀδελφούς, καὶ τύπτοντες αὐτῶν τὴν συνείδησιν ἀσθενοῦσαν, εἰς Χριστὸν ἁμαρτάνετε. Διό περ, εἰ βρῶμα σκανδαλίζει τὸν ἀδελφόν μου, οὐ μὴ φάγω κρέα εἰς τὸν αἰῶνα, ἵνα μὴ τὸν ἀδελφόν μου σκανδαλίσω. Οὐκ εἰμι Ἀπόστολος; Οὐκ εἰμι ἐλεύθερος; Οὐχὶ Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν Κύριον ἡμῶν ἐώρακα; Οὐ τὸ ἔργον μου ὑμεῖς ἐστε ἐν Κυρίῳ; Εἰ ἄλλοις οὐκ εἰμι Ἀπόστολος, ἀλλὰ γε ὑμῖν εἰμι· ἢ γὰρ σφραγίς τῆς ἐμῆς ἀποστολῆς, ὑμεῖς ἐστε ἐν Κυρίῳ.

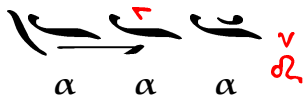
Ἀλληλούϊα (γ'). Ἦχος πλ. δ'. (Ψαλμὸς 118').

Ἦχος πλδ Νη ς

A λλη λϑ ϑ ι̇ ι̇ α A α α α α λλη
λϑ ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α A λλη λϑ ϑ ϑ
ϑ ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ A λλη λϑ ϑ ι̇ ι̇ α
Χ Δευ τε α γαλ λι α σω με θα τω Κυ ρι ω
α λα λα ξω μεν τω Θε ω τω σω τη η η η
ρι η η η μων

A λλη λϑ ϑ ι̇ ι̇ α A α α α α λλη
λϑ ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α A λλη λϑ ϑ ϑ
ϑ ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ A λλη λϑ ϑ ι̇ ι̇ α
Χ Προ φθα σω μεν το προ σω πον αυ τεν εν ε ξο
μο λο γη σει και εν ψαλ μοις α λα λα α ξω ω
μεν α αυ τω

A λλη λϑ ϑ ι̇ ι̇ α A α α α α λλη
λϑ ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α A λλη λϑ ϑ ϑ
ϑ ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ A λλη λϑ ϑ ι̇ ι̇ α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς Ἀπόκρεω (Ματθ. κε' 31-46).

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον Ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ὅταν ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ καὶ πάντες οἱ ἅγιοι ἄγγελοι μετ' αὐτοῦ, τότε καθίσει ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ· καὶ συναχθήσεται ἔμπροσθεν αὐτοῦ πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἀφοριεῖ αὐτούς ἀπ' ἀλλήλων, ὥσπερ ὁ ποιμὴν ἀφορίζει τὰ πρόβατα ἀπὸ τῶν ἐρίφων, καὶ στήσει τὰ μὲν πρόβατα ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ τὰ δὲ ἐρίφια ἐξ εὐωνύμων. Τότε ἐρεῖ ὁ βασιλεὺς τοῖς ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ· δεῦτε, οἱ εὐλογημένοι τοῦ πατρὸς μου, κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου· ἐπέίνασα γὰρ καὶ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν, ἐδίψησα καὶ ἐποτίσατέ με, ξένος ἦμην καὶ συνηγάγετέ με, γυμνὸς καὶ περιεβάλετέ με, ἡσθένησα καὶ ἐπεσκέφασθέ με, ἐν φυλακῇ ἦμην καὶ ἤλθετε πρὸς με. Τότε ἀποκριθήσονται αὐτῷ οἱ δίκαιοι λέγοντες· κύριε, πότε σε εἶδομεν πεινῶντα καὶ ἐθρέψαμεν, ἢ διψῶντα καὶ ἐποτίσαμεν; πότε δέ σε εἶδομεν ξένον καὶ συνηγάγομεν, ἢ γυμνὸν καὶ περιεβάλομεν; πότε δέ σε εἶδομεν ἀσθενῆ ἢ ἐν φυλακῇ καὶ ἤλθομεν πρὸς σε; καὶ ἀποκριθεὶς ὁ βασιλεὺς ἐρεῖ αὐτοῖς· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε. Τότε ἐρεῖ καὶ τοῖς ἐξ εὐωνύμων· πορεύεσθε ἀπ' ἐμοῦ οἱ κατηραμένοι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον τὸ ἡτοιμασμένον τῷ διαβόλῳ καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ· ἐπέίνασα γὰρ καὶ οὐκ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν, ἐδίψησα καὶ οὐκ ἐποτίσατέ με, ξένος ἦμην καὶ οὐ συνηγάγετέ με, γυμνὸς καὶ οὐ περιεβάλετέ με, ἀσθενὴς καὶ ἐν φυλακῇ καὶ οὐκ ἐπεσκέφασθέ με. Τότε ἀποκριθήσονται αὐτῷ καὶ αὐτοὶ λέγοντες· κύριε, πότε σε εἶδομεν πεινῶντα ἢ διψῶντα ἢ ξένον ἢ γυμνὸν ἢ ἀσθενῆ ἢ ἐν φυλακῇ καὶ οὐ διηκονήσαμεν σοι; Τότε ἀποκριθήσεται αὐτοῖς λέγων· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον οὐκ ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν ἐλαχίστων, οὐδὲ ἐμοὶ ἐποιήσατε. Καὶ ἀπελεύσονται οὗτοι εἰς κόλασιν αἰώνιον, οἱ δὲ δίκαιοι εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Ἦχος ἰὲ Δι. ς

ι ε ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ο ξα α
σοι οι οι οι

Πέτρου Λαμπαδαρίου, Χερουβικόν τῆς ἑβδομάδος,
ἐξηγησις Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Γα ρ

Ο Γα
ι τα χε ε ε ε ε ε ε ε ε ρθ
Πα
δ δ δ ρθ δ δ δ δ δ δ δ δ Χε ε
Γα Πα
ρθ δ βι ι ρι ι ι ι μι ρθ μυ υ υ υ υ υ υ υ
Νη
στι ι ι ι χι ι ι ι ι ι ρι ι ι ι ι ι ι
Γα Δι
κω ω ω ρθ ει κο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
Γα
ι ι ι ζο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ει κο νι ι ι ι ζον τε ε λε ε ε ε ες ρθ
Νη
και αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι ραι αι
Πα Μ
αι τη η η η η η η η η η η η η ζω ω ω
Γα Νη Γα
ο ο ο ο ποι οι οι ζω ο ποι οι ω ω ρω ω ω ρθ
Ζω
Τρι α α α α α α α α α α α δι ρθ
Δι
το ο ο ο ο οον τρι ι ι ι ι ι σα α α α α

Γα α α α α γι ι τον τρι σα γι ι ο ο ο ο

ον υ υ υ υ υ υ μνο ο ο ο ον προ

σα α α α α δο ο ον τε λιε ε ε ε ες

πα α α σα α αν τη η ην βι ι ω ω τι ι

ι ι ι ι ι ι βι ω ω τι κη η η η η

η η ην α πο θω ω ω ω ω με ε ε ε ε ε

θα α α α α α α α α α με ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι με ε ρι μνα α α α α α

Ω ς τον Βα α α α α α α σι ι ι λε

ε ε ε λιε ε ε ε ε ε ε βα σι λε ε ε

α α α α τον βα σι ι λε τε τε

τε τε ε ε τε ε ε τε ε ε ρι ρεμ τε

ρε ε ρι ρε ρι ρι ρι ρε ρι ρι ρε ρι

ρι ι ρι ρε ρι ρε ε ρι ρε ε ρι ρε ε ρι ρι

ρι ρε ρε ρεμ των ο λων υ πο δε ξο ο

ο ο ο με ε νοι ροι οι οι οι οι

T

 ταις α γγε ε λι ι α γγε λι και αι αι αι αι αι

αις α ο ρα α α α α α τως δο ρυ φο

ρϝ ϝ ϝ ϝ ϝ με ε ε νον τα α α α α

ξε ε σι ι ρι ι ιν Α λλη λϝ ϝ ι α α α

α α α α α α α α α α α

*ἐκ τοῦ ἀργοῦ Χερουβ. τοῦ Πέτρου Λαμπαδαρίου. βλ. Πανδέκτη σσ. 88 - 89.

Ἐξηγήθη σήμερον κγ' Ἰουλίου, βια', ἐκ χφ. δοθέντος μοι παρὰ Νικολάου Μάννη. Ι.Α.

Λειτουργικά, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, Ἦχος Γα ρ

K

 υ ρι ε Ε λε ε η σον

K

 υ ρι ε Ε λε ε η σον

K

 υ ρι ε Ε λε ε η η σον

K

 υ ρι ε Ε λε η σον

Π

 α ρα α σχϝ Κυ υ υ ρι ε

Π

 α ρα σχϝ Κυ υ υ υ ρι ε

Π

 α ρα α σχϝ Κυ υ υ ρι ι ε

Π α ρα σχϞ Κυ υ ρι ι ε

Π α ρα α α σχϞ Κυ υ υ ρι ε

Π α ρα σχϞ Κυ υ υ ρι ι ε

Σ οι Κυ ρι ι ε

Κ αι τω Πνευμα τι ι ι σϞ

Π α τε ε ρα Υι ον και Α γι ον Πνε ε ευ

μα Τρι α δα ο μο Ϟ Ϟ σι ο ον και α

χω ω ρι ι ι στον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.
Ἄμήν.

Ε λε ον ει ρη η η η νης θυ σι αν αι
νε σε ως

Κ αι με τα τῷ πνευ μα το ο ος ος

Ε χο μεν προς τον Κυ υ υ ρι ι ον

Α α ξι ο ον και αι δι και αι αι ον

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ υ ρι ος Σαβ

βα ωθ πλη η ρης ο ς ρα νο ος και η γη της

δο ο ο ξη ης ος Ω σαν να εν τοις υ

ψι ι ι ζοις ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με

νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ς Ω σαν

να α α εν τοις υ ψι ι ι ι ζοις

Α α α μη η η η ην

Α μη η η η η η η η ην

Σ ε ε ε υ μν ς ς ς ς μεν σε Ευ λο

γϠ Ϡ Ϡ με ε ε εν Ϡ σοι ευ χα ρι Ϡ Ϡ Ϡ με εν
 Κυ υ ρι ε Ϡ και δε ο με θα α α σϠ Ϡ
 ο Θε ο ος η η η μων Ϡ

Ἐτονίσθησαν τῇ κε΄ Ἰουνίου , α΄ Ἡ ἡ ἐν Καφενείῳ «Λιστόν» τῆς Κερκύρας.

I.A.

Ἄξιον ἐστὶ, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου, Ἦχος Γα ρ

A^{Γα} ξι ι ον ε ε Ϡιν ω ως α λη η θω ω
 ω ω ως Ϡ μα κα α ρι ι ζει ειν σε ε
 ε ε τη ην Θε ε ο το ο ο κον Ϡ την α α
 ει μα α κα α α ρι ι ι ι Ϡο ον και
 Πα να α μω ω μη η το ο ο ον και μη
 η τε ε ε ε Ϡα α τϠ Θε Ϡ Ϡ Ϡ η η η
 μων Ϡ την τι ι μι ω ω τε ε ε Ϡαν τω ων
 Χε Ϡ Ϡ βι ι ι ιμ και ε εν δο ξο ο
 τε ε ε ε Ϡα α αν α συ υγ κρι ι ι ι τω ω
 ω ως τω ων Σε Ϡα α φιμ Ϡ την α δι α

α φθο ο ο ρως ^{Ζω} Θε ο ο ο ον Λο ο ο ο

 γο ον τε κϛ ϛ ϛ σαν ^{Ζ'} την ο ο ον τω ω ωως

^{Γα} Θε ο ο το ο ο ο ο ο ο κον ^{Ν'} σε ε ε

 με γα α λυ υ υ υ νο ο ο ο ^Χ με ε

^{Γα} ε ε ε εν ^{Ν'}

Ἐτονίσθη κέ' Ἰουνίου , α ᾠή ἐν τῷ ἀεροδρομίῳ Κερκύρας.
I.A.

Ἄξιόν ἐστιν. Πέτρου Ἀγιοταφίτου.

ᾠχος ἰῖ Γα φ

^{Νη} **Α** ξι ο ον ε στι ι ι ιν ω ω ω ω ως

 α λη η η θω ω ως ^{Πα} μα κα ρι ι ζειν σε ε

 τη ην Θε ε ο το ο ο ο ο κον ^{Νη} την α α

 ει ει μα κα α α ρι στον και πα να μω ω ω

 ω ω μη η το ο ον ^{Πα} και μη τε ε ρα α τϛ Θε ε

 ϛ ϛ ϛ ϛ ϛ η η η η μων ^{Νη} την τι ι μι ι

^{Γα} ω τε ε ε ε ραν ^{Κε} τω ων Χε ε ρϛ ϛ ϛ βιμ ^{Ν'}

 και εν δο ξο τε ε ε ραν ^{Γα} α συγκρι ι ι ι τωστω ων ^{Πα}

Σε ε ε ε ε ρα α α φιμ^{νη} την α α δι ι
 α φθο^{Γα} ο ο ο ρως^{Κε} Θε ον Λο ο ο ο γο ον
 τε ε ε κϑ ϑ ϑ σαν^{Δι} την ον τως Θε ο ο το
 ο ο κο ον^Μ σε με γα α λυ υ υ υ υ νο ο ο^Χ
 με ε ε εν^{Γα}

Θεοδώρου Φωκαέως, ἦχος ἰβ' Γα

A ξι ον ε στιν ω ως α λη η θως² μα κα
 ρι ζει ει ει ει εν σε⁹ την Θε ο ο το ο ο ο κοον²
 την α ει μα κα ρι στο ον και πα να μω μη η
 το ον^χ και μη τε ρα τϑ Θε ε ϑ ϑ η η μων²
 τη η η η ην τι μι ι ω τε ε ε ε ραν⁹
 τω ων Χε ε ρϑ ϑ ϑ βιμ⁹ και αι ε εν δο ξο
 τε ε ε ρα αν α συγ κρι ι τως τω ων Σε ε ρα α
 φιμ² τη η η η ην α δι ι α φθο ο ο ο
 ο ο ρως⁹ Θε ο ο ον Λο ο γο ο ον τε κϑ
 ϑ ϑ σα α αν² την ον τως Θε ο ο το ο ο ο

αι νει

ει ε τε ε ε ε ε ε τον Κυ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ τον Κυ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

ο ο ο ο ο ο ον ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε εκ τω

ω ω ω ε εκ τω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

α α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α Γα
 α α α α α α α α α α α α α α α Γα
 α α α α α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α α α α α

Ἦχος Δι-Θ

E ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο
 μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι σιν α λη
 θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νη ς ον

τες αυτηγαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-θ

Πληρωθη η τω το στομα ημων αι νε σε

ως σα Κυρι ε ο πως ανυμνησωμεντην δο ο

ξαν σα ο τι η ξιωσας η μας των α

γιων σα με τασ χειν μυστηρι ι ι ι ων τη ρη σον

η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο ληντην η

με ε ραν με λε των ταστην δι και ο συ υ νην σα

Α λλη λϑ ι α Α λλη λϑ ι α Α λλη

λϑ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

Χ **Ε** ι η το ο νο μα Κυρι ς ευ λο γη με

νον α πο τϑ νυν και ε ως τϑ αι ω ω νος (δις)

Τ ο ο νο μα Κυρι ς ει η ευ λο γη

με ε ε ε ε νο ο ο ο ν α πο τϑ νυν και ε ως

τϑ αι ω ω νο ο ος